

sen af de ved konventionen påtagne forpligtelser skal oprettes en europæisk kommission for menneskerettigheder samt en europæisk domstol for menneskerettigheder.

Afsnit III, som består af artiklerne 20—37, giver de nærmere regler for kommissionens virksomhed. Den består af et antal medlemmer svarende til antallet af de kontraherende parter. Medlemmerne vælges af Ministerudvalget ved absolut flertal på grundlag af en af Den rådgivende Forsamlings præsidium opstillet navneliste. Kommissionsmedlemmerne har sæde i kommissionen som individuelle personer og ikke som regeringsrepræsentanter. I henhold til artikel 24 kan enhver af de kontraherende parter gennem Det europæiske Råds generalsekretær for kommissionen indbringe ethvert påstået brud på konventionens bestemmelser foretaget af en anden kontraherende part. Dog kan kommissionen også ifølge artikel 25 modtage andragender fra enhver person, enhver ikke-guvernemental organisation eller gruppe af enkeltpersoner, der hævder af en af de kontraherende parter at være blevet krænket i de ved konventionen anerkendte rettigheder, forudsat at den kontraherende part, mod hvem klagen rettes, har erklæret, at den anerkender kommissionens kompetence til at modtage sådanne andragender.

Kommissionen må kun optage sagen til behandling, når alle hjemlandets retsmidler er blevet udtømt, og indenfor seks måneder fra den dato, på hvilken hjemlandets endelige afgørelse blev truffet.

Når kommissionen antager en sag, der er indbragt for den, skal den med henblik på at udrede kendsgerningerne foretage en gennemgang af sagen i forening med parternes repræsentanter og om nødvendigt foranstalte en undersøgelse samt stille sig til rådighed for vedkommende parter med det formål at opnå en mindelig løsning af sagen. Disse funktioner skal kommissionen udføre ved en underkommission bestående af syv medlemmer. Lykkes det underkommissionen at udvirke en mindelig løsning, skal den udarbejde en beretning, der skal sendes til vedkommende stater, til Ministerudvalget og til Det europæiske Råds generalsekretær til offentliggørelse. Denne beretning skal indskrænke sig til en kort konstatering af kendsgerningerne og den løsning, der er opnået. Hvis en løsning ikke opnås, skal kommissionen udarbejde en beretning om kendsgerningerne og anføre sin opfattelse med hensyn til, om disse åbenbarer, at ved-

kommende stat har brudt sine forpligtelser ifølge konventionen. Beretningen skal oversendes til Ministerudvalget samt til vedkommende stater, der ikke er berettiget til at offentliggøre den. Ved oversendelsen af beretningen til Ministerudvalget kan kommissionen stille sådanne forslag, som den finder egnede.

Hvis sagen ikke indbringes for domstolen i overensstemmelse med artikel 48 i konventionen indenfor et tidsrum af tre måneder fra datoen for beretningens oversendelse til Ministerudvalget, skal Ministerudvalget med to trediedeles flertal af de medlemmer, der er berettiget til at sidde i udvalget, afgøre, om der foreligger en krænkelse af konventionen. I bekræftende fald skal Ministerudvalget fastsætte en frist, indenfor hvilken vedkommende kontraherende part skal træffe de forholdsregler, som Ministerudvalgets afgørelse medfører. Hvis vedkommende part ikke har truffet tilfredsstillende forholdsregler indenfor den foreskrevne frist, skal Ministerudvalget afgøre, hvilken virkning der skal tillægges dets oprindelige afgørelse, og offentliggøre beretningen. De kontraherende parter forpligter sig til at betragte enhver afgørelse, som Ministerudvalget måtte træffe, som bindende.

Afsnit IV, der består af artiklerne 38—56, handler om domstolen og dens virksomhed. Domstolen skal bestå af et antal dommere svarende til antallet af medlemmer af Det europæiske Råd. Medlemmerne af domstolen vælges af Den rådgivende Forsamling ved flertal på grundlag af en liste over personer, der er opstillet af Det europæiske Råds medlemsstater.

Artikel 44 bestemmer, at kun de kontraherende parter og kommissionen er berettigede til at indbringe en sag for domstolen.

Domstolens kompetence udstrækker sig til alle sager vedrørende fortolkning og anvendelse af konventionen, som de kontraherende parter eller kommissionen indbringer for den i overensstemmelse med artikel 48. Enhver af de kontraherende parter kan nårsomhelst erklære, at den i alle sager vedrørende fortolkning og anvendelse af konventionen anerkender domstolens kompetence som bindende ipso facto og uden særlig overenskomst (artikel 46). Domstolen kan kun behandle en sag, efter at kommissionen har fastslået, at bestræbelser på at opnå en mindelig overenskomst har været forgæves, og indenfor det i artikel 32 bestemte tidsrum på tre måneder.

Ifølge artikel 50 skal domstolen, hvis den finder, at en afgørelse eller en forholdsregel